

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts uzņēmuma piešķirta galvojuma attiecināmība uz valsts pārvaldes iestādēm — kas ir prasīta, lai atbalstu varētu kvalificēt kā valsts atbalstu LESD 107. un 108. panta izpratnē — noteikti ir izslēgta gadījumā, kad šo galvojumu piešķir kā šajā lietā valsts uzņēmuma (vienīgais) direktors, kurš, lai arī bija civiltiesiski pilnvarots, rīkojās vienpersoniski, apzināti slēpa galvojuma piešķiršanu un neievēroja valsts uzņēmuma statūtus, neprasot uzraudzības padomes piekrišanu, un turklāt, kad ir jāizdara pieņēmums, ka attiecīgā valsts pārvaldes struktūra (šajā lietā pašvaldība) nevēlējās piešķirt garantiju?
- 2) Ja minētie apstākļi neliedz attiecināt [galvojumu] uz valsts pārvaldi, vai šiem apstākļiem tad ir nozīmē, lai atbildētu uz jautājumu, vai galvojuma došana var tikt attiecināta uz valsts pārvaldi, vai tiesnesim jāveic novērtējums saskaņā ar pārējām norādēm par vai pret [galvojuma] attiecināmību uz valsts pārvaldi?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 2. maijā iesniedza *Manutencoop Soc. coop.*, iepriekš — *Manutencoop Soc. coop. r.l.* un *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l.*

(Lieta C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Manutencoop Soc. coop.*, iepriekš — *Manutencoop Soc. coop. r.l.* un *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l.* (pārstāvji — A. Vianello, A. Bortoluzzi un A. Veronese, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un *Comitato "Venezia vuole vivere"*

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt un/vai pārformulēt Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu lietās T-280/00 un T-285/00, par kuru paziņots 2013. gada 25. februārī;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti divi pamati.

Pirmkārt, Vispārējās tiesas rīkojumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot principus, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* saistībā ar pienākumu pamatot valsts atbalsta jomā pieņemtos Komisijas lēmumus. Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Tiesas nospriesto, atbilstoši kam jau pašā Komisijas lēmumā "ir jābūt visiem būtiskajiem elementiem, lai valsts iestādes to varētu izpildīt". Kaut arī attiecīgajā lēmumā nebija ietverti visi būtiskie elementi, lai valsts iestādes varētu to izpildīt, Vispārējā tiesa neesot konstatējusi nekādus pārkāpumus saistībā ar metodi, kuru Komisija bija izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, kas ir uzskatāms par kļūdu tiesību piemērošanā.

Otrkārt, Vispārējās tiesas rīkojumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot principus, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadalījumu, ņemot vērā LESD 107. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus. Ņemot vērā Tiesas nospriesto, veicot atgūšanu, dalībvalstij — un nevis konkrētajam atbalsta saņēmējam — katrā konkrētajā gadījumā ir jāpierāda LESD 107. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu izpilde. Tomēr šajā lietā Komisija apstrīdētajā lēmumā nav precizējusi šādas pārbaudes "kārtību". Līdz ar to, tā kā tās rīcībā nebija būtisko elementu, lai saistībā ar atgūšanu pierādītu, ka piešķirtās priekšrocības attiecībā uz atbalsta saņēmējiem ir uzskatāmas par valsts atbalstu, Itālijas Republika esot pārnēsusi pierādīšanas pienākumu, liekot katram uzņēmumam, kurš ir saņēmis atbrīvojuma no sociālā nodrošinājuma maksājumiem veidā piešķirto atbalstu, pierādīt, ka attiecīgās priekšrocības nav izkropļojušas konkurenci, nedz arī ir ietekmējušas tirdzniecību starp dalībvalstīm; pretējā gadījumā tiek pieņemts, ka piešķirtā priekšrocība var izkropļot konkurenci un ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību.

Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-252/13)

(2013/C 207/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Martin un M. van Beek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste